ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε' 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1927 ΑΡΙΘ 10

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ[1]

Ἀριθ. 922 Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1927

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διασκεπτομένη, καθ' ὅ ἔχει ἀναφαίρετον δικαίωμα, περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκθέσασα ἤδη δι' ἀντιπροσωπείας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὰς ἀπόψεις αὐτῆς, διεπίστωσε, μετὰ λύπης, ὅτι ἐν τῇ σημερινῇ ζωηροτάτῃ κινήσει πρὸς γενικὴν ἀνόρθωσιν τῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας πραγμάτων ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως τοῦ ἐθνικοῦ συνασπισμοῦ, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐκκλησία, ἐν ᾧ εἶναι ὁ πρώτιστος πνευματικὸς καὶ ἠθικὸς παράγων πάσης πραγματικῆς ἀνορθώσεως. Καθ' ὃν δὲ χρόνον πάντα τὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης, ἰδίᾳ δὲ τὰ ἐν τῇ Βαλκανικῇ Χερσονήσῳ, πρὸς τὴν Θρησκείαν καὶ τὰς Ἐκκλησίας αὐτῶν ἐστράφησαν, ἵνα δι' αὐτῶν στηρίξωσι τὸ ἐκ τοῦ φρικαλέου παγκοσμίου πολέμου σαλευθὲν κοινωνικὸν οἰκοδόμημα, τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος τηρεῖ ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας στάσιν, ἂν μὴ ἐχθρικήν, ἀλλὰ τοὐλάχιστον ἀδιάφορον. Τὸ τελευταῖον Σύνταγμα τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ἀνεγνώρισε τὸ ἀναπαλλοτρίωτον πάσης ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, τὸ Ῥουμανικὸν Κράτος παραχωρεῖ γαίας εἰς ἕκαστον Ναὸν καὶ εἰς ἑκάστην Ἐπισκοπὴν καὶ Μονήν, πανταχοῦ ἰδιαιτέρα καταβάλλεται φροντὶς πρὸς μόρφωσιν καὶ ἐξασφάλισιν τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου, ὅπου δὲ ἀπηλλοτριώθη ἐκκλησιαστικὴ περιουσία ἀνέλαβον τὰ Κράτη ἀφειδῶς πάσας τὰς δαπάνας τῶν Ἐκκλησιῶν των, ἐν τούτοις εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐδηλώθη ὅτι ἡ τηρουμένη ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἀγροτικὴ πολιτικὴ δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐξασφάλισιν ἔστω καὶ τῆς ὑπολειφθείσης περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας, οὐδὲ οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπει ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐγγύησιν ἐξασφαλίσεως καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς μελλούσης οἱασδήποτε περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας.

Αἱ ἀποκαρδιωτικαὶ αὗται δηλώσεις, μετὰ τὴν ἐν τῷ προσφάτῳ παρελθόντι ἐπέμβασιν εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν διὰ Νομ. Διαταγμάτων ἀναστάτωσιν καὶ ἀνατροπὴν αὐτῶν τῶν βάσεων τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τε διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, ἀναγκάζουσι τὴν Ἱεραρχίαν αὐτῆς νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς κυβερνῶντας τὴν Ἑλλάδα πολιτικοὺς ἄνδρας ἐὰν θέλωσι τῷ ὄντι νὰ ὑπάρχῃ Ἐκκλησία, ἢ ἐὰν θεωρῶσιν αὐτὴν περιττήν. Βεβαίως ἡ Ἐκκλησία, ἥτις προσήνεγκεν ἀνυπολογίστους θυσίας εἰς τὸ Ἔθνος, εἰς ἣν ὀφείλεται ἡ διάσωσις αὐτοῦ ὑπὸ τὴν τουρκικὴν δουλείαν καὶ ἡ ἀπ' αὐτῆς ἀπελευθέρωσις, ἡ Ἐκκλησία, εἰς ἣν ὀφείλεται αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἡ ἵδρυσις, οὔτε ἠρνήθη ποτέ, οὔτε ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὴν ν' ἀρνηθῇ τὴν συνδρομήν της εἰς ἀποκατάστασιν πράγματι ἀκτημόνων γεωργῶν καὶ προσφύγων· ἡ Ἐκκλησία ὑπῆρξε καὶ εἶναι πάντοτε πρόθυμος εἰς πᾶσαν πραγματικὴν ἐθνικὴν ἀνάγκην. Ἀλλ' ὅταν ἀφαιρῶνται ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἀπαραίτητα μέσα ὄχι πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς, κοινωνικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς δράσεως, ἀλλ' αὐτῆς τῆς ὑπάρξεώς της, νομίζομεν ὅτι παρουσιάζεται ζήτημα σοβαρώτατον καὶ δι' αὐτὴν ἔτι τὴν ὕπαρξιν τοῦ Ἔθνους.

Διότι εἶναι ἐθνικὴ ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ Κλῆρος ἐφημεριακὸς μεμορφωμένος, ἀξιοπρεπῶς ζῶν, δυνάμενος νὰ ἐκδηλώνῃ ἐπὶ τοῦ λαοῦ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τῆς θρησκείας, νὰ στηρίζῃ τὸν λαὸν εἰς τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ νὰ φρονηματίζῃ αὐτόν, ν' ἀποκρούῃ τὰς ἀνατρεπτικὰς ἀρχάς, αἵτινες διὰ συστηματικῆς προπαγάνδας εἰσδύουσιν εἰς τὸν λαόν. Εἶναι ἀνάγκη ἐθνικὴ νὰ διδάσκηται ὁ λαὸς διὰ τῶν ἱεροκηρύκων καὶ νὰ φωτίζηται καὶ νὰ ὁδηγῆται εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάρχωσι τὰ μέσα τῆς συν-

1. Ἐπεδόθη πρὸς τοὺς Προέδρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς.

τηρήσεως τῶν ὀργάνων τῆς διοικήσεως τῆς 'Εκκλησίας καὶ τῶν λειτουργῶν αὐτῆς. Ὅταν ὅμως ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία δὲν ἀφαιρῇ μόνον ὅ,τι ἔχει ἡ 'Εκκλησία, πρὸς θεραπείαν ἄλλων ἀναγκῶν, ἀλλὰ καὶ ὅ,τι θ' ἀποκτᾷ εἰς τὸ μέλλον, διότι ἔχει ἄλλας ἀνάγκας, ὑποδηλοῖ ὅτι θεωρεῖ περιττὴν τὴν ὕπαρξιν τῆς Ἐκκλησίας.

Θὰ ἦτο λίαν μακρὸν νὰ παραστήσωμεν διὰ πολλῶν παραδειγμάτων, γνωστῶν ἄλλως τε, τὸ τοιοῦτο φρόνημα τῆς Πολιτείας. 'Αλλ' ὑπενθυμίζομεν λ.χ. ὅτι τὸ Κράτος ἀπὸ ἐτῶν κατέχει ἐν 'Αθήναις ἀπέραντον ἐκκλησιαστικὸν κτίριον, ἱδρυθὲν διὰ συνδρομῶν τῶν εὐσεβῶν πρὸς μόνον καὶ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς Ἱερατικὴ Σχολή. Ὑποτίθεται βεβαίως ὅτι τὸ Κράτος ἠδύνατο νὰ ἱδρύσῃ, ἐὰν εἶχεν ἀνάγκην, Σχολὴν Χωροφυλακῆς, καὶ ὅμως κατεδέχθη νὰ κατάσχῃ τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν ἵνα μεταβάλῃ αὐτὴν εἰς Σχολὴν Χωροφυλακῆς, προφανῶς διότι θεωρεῖ περιττὴν τὴν ὕπαρξιν μεμορφωμένου ἐφημεριακοῦ Κλήρου. Ἡ Πολιτεία παρέδωκε δι' ἀπαλλοτριώσεως ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων οἰκόπεδα ἐκκλησιαστικὰ ἐν 'Αθήναις ἀξίας 60.000.000 δρχ. πρὸς κατασκευὴν ἐλαχίστων οἰκιῶν, ἀντὶ μόνον 250.000 δραχμῶν. Περιττὸν ν' ἀπαριθμήσωμεν ἄλλα πάμπολλα παραδείγματα. Προσθέτομεν ὅμως, ὅτι ἀνὰ τὴν ὕπαιθρον χώραν ἐδόθησαν, κυβερνητικῇ ἀποφάσει, εἰς συνεταιρισμοὺς κτήματα ἀντὶ ἀποζημιώσεως κατωτέρας τῆς ἐτησίας προσόδου αὐτῶν. Συνεταιρισμοί τινες τ' ἀπαλλοτριωθέντα ἐκκλησιαστικὰ κτήματα ἔδωκαν εἰς τρίτους ὑπὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον πολὺ περισσότερον, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ διπλάσιον τοῦ δοθέντος πρὸς ἀποζημίωσιν ἐφ' ἅπαξ καὶ πρὸς ἐξαγορὰν ποσοῦ. Συνέβη καὶ τοῦτο τὸ τραγικὸν εἴς τινα Μονήν. 'Αφοῦ ἀπηλλοτριώθη ἅπασα ἡ ἀγροτικὴ περιουσία της, οἱ μοναχοὶ διὰ προσωπικῆς των ἐργασίας ἤνοιξαν ἐν χέρσῳ ἐκτάσει τῆς Μονῆς νέον ἀγρὸν ἵνα σπείρωσιν ὀλίγον σῖτον καὶ συντηρηθῶσιν. Οἱ χωρικοὶ ἔσπευσαν νὰ προκαλέσωσι καὶ τούτου τοῦ ἀγροῦ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν. Ἡ δὲ Κυβέρνησις, εἰς ἣν ἀνεφέρθη τὸ γεγονός, ἐδήλωσεν ὅτι καλῶς ἐγένετο ἡ ἀπαλλοτρίωσις!

Ὥστε ἀπαγορεύεται εἰς τὴν 'Εκκλησίαν νὰ ἔχῃ περιουσίαν, ἀπαγορεύεται εἰς τὰ ὄργανα αὐτῆς νὰ ζῶσιν ὅπως ζῶσιν οἱ ἄλλοι πολῖται Ἕλληνες, στεροῦνται δὲ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῆς ὑπάρξεως, κηρύσσονται τοῦτ' αὐτὸ ἐν διωγμῷ. Καὶ ἐνῷ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως λ. χ. δαπανᾷ τὸ Κράτος περὶ τὰ 500 ἑκατομμύρια, εἰσπραττόμενα παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἰς τὸν φορολογούμενον τοῦτον λαὸν ἀρνεῖται ἡ Πολιτεία τὸ δικαίωμα νὰ ἔχῃ Κλῆρον μεμορφωμένον, διὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἦτο ἀρκετὸν καὶ τὸ 1]5 τοῦ δαπανωμένου ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως ποσοῦ. Τὸ Κράτος λοιπὸν δὲν ἀρνεῖται ἁπλῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν οἱανδήποτε ἐνίσχυσιν, ἀλλ' ἀφαιρεῖ καὶ αὐτὰ τὰ μέσα τῆς συντηρήσεώς της, δὲν ἐπιτρέπει εἰς αὐτὴν ὅ,τι ἐπιτρέπει εἰς ἄλλα νομικὰ πρόσωπα καὶ εἰς ἰδιώτας, δὲν θεωρεῖ κἄν ἀξίους τῆς μερίμνης του τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ὀρθοδόξου 'Εκκλησίας.

Τὸ Κράτος μεριμνᾷ πρὸς ἱκανοποίησιν πάσης κοινωνικῆς τάξεως, καὶ πολὺ δικαίως: περὶ τῶν λεμβούχων, περὶ τῶν καπνεργατῶν, περὶ τῶν ἁμαξηλατῶν, περὶ τῶν ἠθοποιῶν· ἀλλὰ θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν μέριμναν περὶ τῶν πενομένων ἱερέων τῆς Ἑλλάδος. 'Εν Μακεδονίᾳ περιφέρονται ῥακένδυτοι καὶ πεινῶντες ὀρθόδοξοι ἱερεῖς, καθ' ὃν χρόνον ὁμόδοξοι ἄλλων λαῶν ἱερεῖς εἶναι ἐφωδιασμένοι δι' ἐπαρκοῦς ἐκκλησιαστικῆς μορφώσεως καὶ οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητοι, οἱ δὲ ἑτερόδοξοι προπαγανδίζουσιν εἰς βάρος τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ. Ὑπάρχουσιν ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἑλλάδι ἐφημέριοι λαμβάνοντες μισθὸν μόλις ἑκατὸν δραχμὰς μηνιαίως! πλεῖστοι ἀναγκάζονται νὰ ζῶσιν ὡς χειρόνακτες καὶ ἡμερομίσθιοι ἐργάται καὶ ἄλλοι ὡς ἁλιεῖς. Οἱ ἔχοντες προσόντα δὲν προσέρχονται εἰς τὰς τάξεις τοῦ Κλήρου, χηρεύουσι πλεῖσται ἐφημεριακαὶ θέσεις, πολλαχοῦ δὲ ἀπὸ ἐτῶν μένουσιν ἀβάπτιστα τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων καὶ θάπτονται ἄνευ ἱερέως οἱ νεκροί. 'Εσίγησαν οἱ ἄμβωνες τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς ὑπαίθρου χώρας, διότι οἱ ἱεροκήρυκες ἐστερήθησαν τοῦ γλίσχρου μισθοῦ, ὃν ἐλάμβανον. Πᾶσαι αἱ μέχρι τοῦδε ἐκκλήσεις τῆς Ἱεραρχίας πρὸς τὸ Κράτος, πᾶσαι αἱ θερμαὶ παρακλήσεις πρὸς θεραπείαν τῶν ὑψίστων πνευματικῶν ἀναγκῶν τῆς 'Εκκλησίας ἀπέβησαν μάταιαι, ἀλλ' ἐπὶ πλέον, κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίως ἔτη, παρετηρήθη ὅτι, ἐνῷ δὲν παρεσχέθη ἡ καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν νόμων καὶ τοῦ Συντάγματος ἐπιβεβλημένη προστασία ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, ἐν πλείσταις περιστάσεσι, πρὸς τὴν δῆθεν ἐπικρατοῦσαν ἐν τῷ Κράτει 'Ορθόδοξον 'Εκκλησίαν, ἀντιθέτως, πρὸς τὰς ἑτεροδόξους 'Εκκλησίας, δὲν παραλείπει τὸ Κράτος πᾶσαν ἔνδειξιν εὐνοίας καὶ προστασίας, δι' ὧν αὗται πράγματι καθίστανται προνομιοῦχοι. Ὅθεν ἐθεώρησε καλὸν νὰ μεταβάλῃ καὶ αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν 'Εκκλησιαστικῶν εἰς Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων, διὰ νὰ λείψῃ φαίνεται πᾶσα διάκρισις μεταξὺ τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας καὶ τῶν λοιπῶν 'Εκκλησιῶν ἢ Θρησκευμάτων.

Ταῦτα πάντα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἱεραρχία τῆς 'Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εὑρισκομένη πρὸ ἀδιεξόδου, ἰδίως δὲ θλιβομένη διὰ τὴν τελείαν ἐγκατάλειψιν τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου, θεωρεῖ ὑπέρτατον αὐτῆς καθῆκον ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς ὑμᾶς, Κύριε Πρόεδρε,

καὶ νὰ παρακαλέσῃ θερμῶς ὅπως εὐαρεστούμενοι μεριμνήσητε ἵνα καταρτισθῇ μεγάλη Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπή, ἥτις, ἀντιπροσωπεύουσα γνησίως τὸν θρησκεύοντα καὶ ἔχοντα ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς Ἐκκλησίας Ἑλληνικὸν λαόν, νὰ μελετήσῃ μετὰ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τὴν κατάστασίν αὐτῆς, νὰ διαγράψῃ πρόγραμμα ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους, νὰ καταρτίσῃ τὸν ὁριστικὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῆς καταργήσεως τῶν αὐθαιρέτως πρὸ διετίας ἐκδοθέντων Νομ. Διαταγμάτων, καὶ προλήψεως τῶν αὐθαιρέτων ἐπεμβάσεων εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἐκκλησίας παρὰ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυόντων πολιτικῶν, νὰ ὑποδείξῃ δὲ τὴν πλήρωσιν τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐφημερίων καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐν γένει, χάριν τοῦ λαοῦ. Διότι ἡ Ἱεραρχία ζητεῖ ὅ,τι, καθ' ὃ ἔχει καθῆκον, ζητεῖ, μόνον χάριν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ζητεῖ, πρὸ παντός, ὅπως ληφθῇ φροντὶς περὶ πληρώσεως ὑψίστης ἐθνικῆς ἀνάγκης, οἵα εἶναι διὰ τὸν λαὸν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Ζητεῖ ἡ Ἱεραρχία νὰ ἐξασφαλισθῇ αὐτὴ ἡ ὕπαρξις τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις βεβαίως δὲν κινδυνεύει ἐκ τῆς πρὸς αὐτὴν στάσεως τοῦ ἐπισήμου Κράτους, διότι ἡ Ἐκκλησία εἶναι πνευματικὸς ὀργανισμὸς ἀκατάλυτος καὶ αἰώνιος, στερεῖται ὅμως παντὸς μέσου ἐκπληρώσεως τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς αὐτῆς. Νομίζει δὲ ἡ Ἱεραρχία ὅτι εἶναι ἀνάγκη ἅπαξ διὰ παντὸς νὰ λυθῇ τὸ ὅλον ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, ὡς ἐλύθη καὶ εἰς τὰ ἄλλα Κράτη, καὶ δὴ τὰ ὀρθόδοξα Κράτη, τὰ τὰ ὁποῖα μετὰ στοργῆς περιβάλλουσι τὰς Ἐκκλησίας των καὶ χρησιμοποιοῦσιν αὐτὰς ὡς ὑψίστας ἐθνικὰς δυνάμεις καὶ ὡς κοινωνικοὺς παράγοντας.

Ἡ Ἱεραρχία παρακαλεῖ τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὸ σοβαρώτατον τοῦτο δι' αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ἔθνους ζήτημα. Τὸ ἐθνικὸν καὶ κρατικὸν οἰκοδόμημα σείεται ὑπὸ ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν καὶ κινδυνεύει νὰ καταρρεύσῃ. Γενικὴ ἀποσύνθεσις καὶ παράλυσις τῶν δυνάμεων ἤρξατο παρατηρουμένη. Ἡ οἰκογένεια κινδυνεύει νὰ διαλυθῇ, τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη περιφρονοῦνται καὶ θρασύτατα καθυβρίζονται, εἶναι τεραστία ἡ αὔξησις τῆς ἐγκληματικότητος, ὁ δὲ ἐκφυλισμὸς ὡς σάραξ ἤρξατο κατατρώγων τὸν ἐθνικὸν ὀργανισμόν. Ἡ μόνη δύναμις, ἥτις θὰ δυνηθῇ νὰ συγκρατήσῃ τὸν λαόν, κατὰ τὴν παροῦσαν κρισιμωτάτην καμπὴν τῆς ζωῆς του, εἶναι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Ὑπὲρ ταύτης ἐπικαλούμεθα τὴν εὐλαβῆ προσοχὴν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, τῶν πιστευόντων εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, τῶν ἐκτιμώντων τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἠθικὰς ἀρχάς, τῶν σεβομένων τοὺς πόθους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Πρὸ αὐτῶν τίθεται ζήτημα, κατὰ τὴν πεποίθησιν τῆς Ἱεραρχίας, ἐξ ἴσου σπουδαῖον, ἂν μὴ σπουδαιότερον παντὸς ἄλλου, ἀπασχολοῦντος κατὰ τὰς παρούσας στιγμὰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλήν, διότι μοναδικὸν ἔρεισμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι ἡ θρησκεία, ἐπ' αὐτοῦ δὲ πρέπει νὰ στηριχθῇ τὸ μετὰ τόσων προσπαθειῶν τοῦ συνησπισμένου πολιτικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος ἀνεγειρόμενον οἰκοδόμημα τῆς ἀνορθώσεως.

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος, Πρόεδρος
† Ὁ Ζακύνθου Διονύσιος
† Ὁ Κεφαλληνίας Δαμασκηνὸς
† Ὁ Λαρίσσης Ἀρσένιος
† Ὁ Μεσσηνίας Μελέτιος
† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Γερμανὸς
† Ὁ Πατρῶν Ἀντώνιος
† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Λακεδαίμονος Γερμανὸς
† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Ἀμβρόσιος
† Ὁ Ὕδρας καὶ Σπετσῶν Προκόπιος
† Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Συνέσιος
† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Τιμόθεος
† Ὁ Ἄρτης Σπυρίδων
† Ὁ Φθιώτιδος Ἰάκωβος
† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολύκαρπος
† Ὁ Γυθείου καὶ Οἰτύλου Διονύσιος
† Ὁ Ἀργολίδος Ἱερόθεος
† Ὁ Κορινθίας Δαμασκηνός
† Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας Κωνσταντῖνος
† Ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος
† Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Ἀθηναγόρας
† Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Ἀνδρέας
† Ὁ Καρυστίας Παντελεήμων
† Ὁ Ἠλείας Ἀντώνιος
† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλουπόλεως Πολύκαρπος
† Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφαρσάλων Ἰεζεκιήλ.

Η ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Γ'

Τὰ ἐπὶ μέρους εἰδικὰ προβλήματα, ὡς, φέρ' εἰπεῖν, τὸ οἰκονομικόν, τὸ πολιτικὸν κ. τ. ὅ. δὲν εἶνε, κατὰ τὸν ἡγέτην τοῦ κόμματος τῶν ἐλευθεροφρόνων κ. ***Ι. Μεταξᾶν***, ἁπλῶς ἑλληνικὰ προβλήματα, ἀλλ' εἶνε γενικῆς εὐρωπαϊκῆς φύσεως, καὶ παροδικά. Ἡ Ἑλλάς, ὡς μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας, συμπάσχει μετὰ τῆς ὅλης Εὐρώπης, κατ' ἀνάγκην. Ἡ Εὐρώπη ἢ θ' ἀπολεσθῇ ὁλόκληρος οἰκονομικῶς καὶ ἐκπολιτιστικῶς, ἢ θὰ σωθῇ ὁλόκληρος. Κατ' ἀκολουθίαν, καὶ ἡ Ἑλλάς. Ἀπὸ τὰ προβλήματα ταῦτα τὰ γενικῆς φύσεως, φρονεῖ ὅτι δέον νὰ ἀποχωρισθῇ τὸ πρόβλημα τῆς ***βαθυτέρας ἑλληνικῆς κρίσεως*** καὶ τὰ αἴτιά του. Ἡ κρίσις αὕτη προέκυψε, κατ' αὐτόν, ἐκ δύο αἰτίων: πρῶτον τῆς τάσεως τῶν τέως ὑποδούλων

Ἑλλήνων πρὸς συνένωσιν, καὶ δεύτερον τῆς προσφυγῆς εἰς τὸν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν πολιτισμὸν ἐν μέσῳ ιθ΄ αἰῶνι. Ἡ ἐκ τῆς ρηθείσης τάσεως ἀναγκαία συνένωσις τῶν κεχωρισμένων καὶ διαφερόντων ἀπ' ἀλλήλων τμημάτων τοῦ τέως ὑποδούλου ἑλληνισμοῦ εἰς ἓν σύνολον παρεῖχε δυσχερείας καὶ ἐγέννησε κρίσιν βαθεῖαν, ἥτις μᾶλλον παρωξύνθη διὰ τῆς τελευταίας ἀποτόμου εἰσροῆς τῶν προσφύγων. Παριστάμεθα δῆλα δὴ πρὸ τοῦ θεάματος τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ νεωτέρου ἑλληνισμοῦ, καὶ—κατ' ἀκολουθίαν—, ἡ κρίσις εἶνε πάντως ***παροδική***.

'Αλλ' ἡ πρὸς ἀπελευθέρωσιν κίνησις αὕτη ἔσχε, κατὰ τὸν κ. Μεταξᾶν, καὶ ἄλλο ἀποτέλεσμα: τὴν ***πνευματικὴν κρίσιν***. Διότι, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν περίοδον τῆς δουλείας πᾶσα μὲν διανοητικὴ πρόοδος ἀνεκόπη, ἐκαλλιεργεῖτο δὲ μόνη ἡ γλῶσσα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, μόλις ὁ ἑλληνισμὸς ἠλευθερώθη προσέφυγεν ἀμέσως εἰς τὸν ἀρχαῖον πολιτισμὸν καὶ τὴν γλῶσσάν του· ἡ συναφὴς πρὸς τὴν ἀπόπειραν ταύτην ἀποτυχία ἐνεφάνισε τὴν ἄλλην ὄψιν τῆς κρίσεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅμως ὠφέλεια μᾶλλον προέκυψε.

Κατὰ ταῦτα φρονεῖ, ὅτι ἡ μὲν ἑλληνικὴ κρίσις ὑπάρχει μὲν καὶ εἶνε βαθεῖα, ἀλλὰ παροδική, αἱ δ' ἄλλαι πολιτικοοικονομικαὶ ἀνωμαλίαι θὰ λυθῶσιν ἐν τῇ πανευρωπαϊκῇ λύσει: «βαδίζομεν προφανῶς πρὸς ***εὐρωπαϊκὴν ὁμοσπονδίαν***, ἡ ὁποία κατέστη καὶ ἐπιβλητικὴ ἀνάγκη διὰ τὴν Εὐρώπην».

Ὁ κ. ***Κ. Δεμερτζῆς*** τὴν μὲν ἑλληνικὴν κρίσιν χαρακτηρίζει ὡς ***ἠθικὴν ἀναρχίαν***, ὡς αἴτια δ' αὐτῆς ὁρίζει τὸ μὲν τὴν ἄρνησιν καὶ καταπάτησιν ὡρισμένων ἐννοιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὰ θεμέλια τοῦ κράτους καὶ ὁ πρὸς τὰς ὁποίας σεβασμὸς εἶνε ὑπόθεσις ἠθικῆς, τὸ δὲ τὸν ὑπερβολικὸν ἀτομισμὸν τοῦ Ἕλληνος, ἕνεκα τοῦ ὁποίου οὗτος τείνει παντὶ τρόπῳ πρὸς τὸ εὔκολον κέρδος. Οὕτω π.χ. ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς—λέγει—εἶνε κράτος ἀστικόν, ἐξ ἄλλου κομμουνίζει ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν, φέρ' εἰπεῖν, τῆς ἰδιοκτησίας· ἐνῷ δὲ εἶνε δημοκρατία, φέρει ἐπὶ τῆς ράχεως τὴν δικτατορίαν! 'Εκ τῆς ἐλλείψεως λοιπὸν σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας πρὸς ὡρισμένα ἀξιώματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ στηρίζουν τὸ κράτος, προέκυψεν ἡ ἠθικὴ ἀναρχία μὲ ὅλα τὰ συμπαραμαρτοῦντα ποικίλα προβλήματα. Καὶ ἡ μὲν ἠθικὴ ἀναρχία δύναται, κατ' αὐτόν, νὰ ἐκλίπῃ ἐὰν ἐπέλθῃ ἐναρμόνισις τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ἐπὶ γενικωτέρας βάσεως· τὰ δὲ ἄλλα ἐπὶ μέρους προβλήματα θὰ λυθοῦν μόνον αἰρομένης τῆς ἠθικῆς ἀναρχίας, ἀποκαθισταμένου δῆλα δὴ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰς θεμελιώδεις ἠθικὰς ἐννοίας.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία		Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Εωθινὰ	Ἦχοι
ΜΑΡΤΙΟΣ	13	Κυρ Α' Νηστειῶν	Κυρ. Α' Νηστειῶν	Ε'	πλ. α'
	20	» Β' Νηστειῶν	» Β' Νηστειῶν	Στ'	πλ. β
	27	» Γ' Νηστειῶν	» Γ' Νηστειῶν	Ζ'	βαρὺς

Κατὰ τὸν ἡγέτην τῆς «Νέας Πολιτικῆς Ἑνώσεως» κ. ***Κ. Ζαβιτσιᾶνον*** ἡ σύγχρονος ἑλληνικὴ κρίσις ὀφείλεται εἰς τὸ ***οἰκονομικὸν πρόβλημα***, τὸ ὁποῖον καὶ ἀποτελεῖ τὴν σημερινὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα. Πνεῦμα ἀσυστόλου σπατάλης, λέγει, κρατεῖ καὶ εἰς τὸ κράτος καὶ εἰς τοὺς ἰδιώτας, μεγίστη δ' εἶνε ἡ πολυτέλεια τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, καὶ εἰς τὰς στρατιωτικὰς παρασκευὰς γίνεται φοβερὰ σπατάλη. Τὸ χρῇζον λοιπὸν ἀμέσου λύσεως εἶνε, κατ' αὐτόν, τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα, δύναται δ' αὕτη νὰ ἐπέλθῃ διὰ τῆς ***ἐνισχύσεως τῆς γεωργίας*** καὶ τῆς ***ἐγχωρίου βιομηχανίας***, διὰ τῆς ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ἀσφαλείας, διὰ τῆς δημιουργίας κτηματικῆς πίστεως, διὰ τῆς προστασίας τῶν προϊόντων, διὰ τῆς καταργήσεως τῶν φόρων τῆς δεκάτης καὶ τῶν διατιμήσεων καὶ διὰ τῆς ἀποκτήσεως οἰκονομικῶν διεξόδων.

'Εν σχέσει πρὸς τὸ ***ἐκπαιδευτικὸν πρόβλημα***, ὁ κ. Ζαβιτσιᾶνος ὁμολογεῖ μὲν ἑαυτὸν «δημοτικιστήν», ἀποδοκιμάζει ὅμως «ὡρισμένας ἀκρότητας ὄχι εἰς τὸ γλωσσικὸν ἰδίωμα, ἀλλὰ εἰς τὰς μεθόδους τῆς ἐφαρμογῆς, ἢ μᾶλλον τῆς ἐπιβολῆς τῆς «ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως». Ἡ μεταρρύθμισις, κατ' αὐτόν, ἔπρεπε νὰ τεθῇ ὑπεράνω τῆς κομματικῆς διαπάλης· ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν πολιτικήν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἔντασις προσπαθειῶν

Ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν προσεκάλεσε τὰς κυριωτέρας τῶν ναυτικῶν ἐν τῷ κόσμῳ δυνάμεων εἰς σύσκεψιν περὶ μειώσεως τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ὁλονὲν ἐντείνεται παρὰ τοῖς λαοῖς ἡ προσπάθεια τῆς παντὶ τρόπῳ ἀποφυγῆς τῶν συρράξεων μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ τῆς ὡς οἷόν τε σταθερωτέρου ἐμπεδώσεως τῆς παγκοσμίου εἰρήνης. Οὐδεὶς βεβαίως πιστεύει εἰς ἀποτελέσματα ἄμεσα καὶ ραγδαῖα. 'Αλλὰ πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ ἐκτιμηθῶσι κατ' ἀξίαν τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν, καὶ νὰ ἐννοηθῇ ὅτι εἰς τὴν εἰρηνευτικὴν ταύτην προσπάθειαν ἀποτελεῖ θετι-

κὴν συμβολὴν ὅ,τι καὶ τὸ ἔσχατον τῶν ἀτόμων δυνηθῇ ἐξ ἑαυτοῦ νὰ προσφέρῃ.

Σημαντικὴ ὑποχώρησις.

Εἰς τὸ ἀπὸ τῆς μπολσεβικῆς ἐπαναστάσεως καὶ δι' αὐτῆς ἀλλοιωθέν, ἢ μᾶλλον, καταργηθὲν θρησκευτικὸν δίκαιον τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ μελετῶνται ἀπό τινος ὑπὸ τῶν Σοβὲτ οὐσιώδεις μεταβολαὶ ἐξικνούμεναι μέχρι πλήρους σχεδὸν ἀποκαταστάσεως τῆς προεπαναστατικῆς καταστάσεως πραγμάτων. Εἶνε γνωστόν, δῆλα δή, ὅτι, μόλις ὡς οἱ μπολσεβικοὶ κατέλαβον τὴν ἀρχήν, ἐδήμευσαν καὶ τοὺς ναοὺς καὶ ὁλόκληρον αὐτῶν τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν, παρέδωκαν δ' ἔπειτα αὐτοὺς εἰς τὰς ἐνορίας ὑπὸ τύπον ἐνοικιάσεως εἰς προσωρινὴν αὐτῶν χρησιμοποίησιν. Ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον οἱ ναοὶ μετὰ πάντων τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνηκόντων ἀκινήτων κτημάτων ἢ κινητῶν πραγμάτων θεωροῦνται—καὶ εἶνε—ἰδιοκτησία τοῦ κράτους. Ἤδη ἐπ' ἐσχάτων ὁ τύπος τῆς Μόσχας ἀνέφερεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Σοβὲτ σκοπεῖ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος, ἤτοι τὴν εἰς τὰς ἐνορίας ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας, οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς συλλογῆς χρηματικῶν ἐράνων πρὸς πλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν των ἀναγκῶν, καὶ τὸ τῆς συντηρήσεως καὶ διατηρήσεως φιλανθρωπικῶν καταστημάτων. Τὸ σχέδιον τοῦτο τῆς κυβερνήσεως τῶν Σοβὲτ δὲν φέρεται πραγματοποιηθὲν ἀκόμη, ἐξ ἄλλου δὲ θὰ ἦτο τολμηρὸν νὰ νομισθῇ ὅτι καὶ πραγματοποιούμενον θὰ συνεπαγάγῃ, μεμονωμένον, οὐσιώδη τινὰ μεταβολὴν τῶν ἐν Ρωσίᾳ πραγμάτων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐφαρμοζόμενον θὰ σημάνῃ σπουδαίαν ὑποχώρησιν ἐν τῇ ἀντιθρησκευτικῇ τῶν Σοβὲτ πολιτικῇ, ἥτις τόσον βαθέως ἔπληττε τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, πάντως δ' εἰς τὴν βλάπτουσαν τὸν μπολσεβισμὸν παλλαϊκὴν δυσαρέσκειαν δι' ὅσα κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας κατεργάζεται ἡ νέα ἐπίσημος Ρωσία ὀφείλεται ἡ ἀγγελλομένη ὡς προσεχὴς μεταστροφή.

Τὸ νέον ἡμερολόγιον ἐν Βουλγαρίᾳ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βουλγαρίας, ἡ βουλγαρικὴ Βουλὴ ἐψήφισε νόμον θεσπίζουσα ὡς νόμιμον τὴν καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Κράτους ἀποδοχὴν τ ῦ διωρθωμένου ἡμερολογίου. Οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ συμβῇ ἄλλως. Ἡ καθυστέρησ ς ἐν τῇ προσχωρήσει εἰς τὴν κύκλῳ συντελουμένην πρόοδον θὰ εἶνε πάντοτε ἐπὶ πολλαπλῇ ζημία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος· διὰ τοῦτο θᾶττον ἢ βράδιον τὸ ὀρθὸν π νταχοῦ θὰ ἐπιβληθῇ, ἀτονούντων καὶ ὑποχωρούντων τῶν λόγων, οἵτινες φέρονται ὁπωσδήποτε προσωρινῶς ὡς παρεμβάλλοντες προσκόμματα εἰς μίαν τόσον λογικὴν καὶ πολλαχῶς ὠφέλιμον μεταρρύθμισιν.

Ἐπιπόλαιοι ὑπερβολαί.

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ θανάτου μιᾶς μοναχῆς, δημοσιογράφος, λαβὼν γραφίδα, ἔγραψε χρονογράφημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξέχυσε τὴν θλῖψίν του διὰ τὰ «θλιβερὰ αὐτὰ ναυάγια τῆς ζωῆς», τὰ «χωρὶς σκοπὸ καὶ χωρὶς πρακτικότητα», τὰ ὄντα τὰ «γεμᾶτα ἀπὸ ἀνθρωπίνη κακία καὶ ἐλαττώματα, πάθη καὶ μικροϋπολογισμούς, νωθρότητα καὶ ἀμάθεια, τυφλωμένα ἀπὸ μιὰ θρησκοληψία, χωρὶς κανένα βαθύτερον κίνητρον». Τὸ γράφειν «πετῶντι καλάμῳ» δὲν εἶνε δύσκολον· δύσκολον εἶνε νὰ σκέπτεταί τις πρῶτον, καὶ κατόπιν νὰ γράφῃ τὰ ὀρθά, τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ φρόνιμα. Πιθανὸν καὶ μεταξὺ ὧν μοναστριῶν νὰ ὑπάρχουν τοιαῦται φύσεις, ὅπως καὶ μεταξὺ τῶν δημοσιογράφων εἶνε πιθανὸν νὰ ὑπάρχουν ἐπιπόλαιοι προχειρογράφοι. Τὸ γενικεύειν ὅμως τὰ πράγματα κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ὀνομάζεται τοὐλάχιστον ἀνακρίβεια, ἡ ὁποία, καὶ ὡς ἁπλῆ ἀνακρίβεια, τραυματίζει ψυχάς, τῶν ὁποίων τὸ θρησκευτικὸν βάθος καὶ τὴν ὑψηλὴν εὐγένειαν δὲν ἐφαντάσθη ποτὲ ὁ οὕτω συλλήβδην περὶ τῶν μοναζουσῶν γράφων.

Ἡ θρησκεία τοῦ Πεσταλότση.

Ἑωρτάσθη καὶ παρ' ἡμῖν καθ'ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἡ ἑκατοστὴ ἀμφιετηρὶς τοῦ Pestalozzi, ἀναμφιβόλως δὲ οἱ πρὸ τῶν μικρῶν μαθητῶν ἀναπτύξαντες τὰς παιδαγωγικάς του ἀρχὰς διδάσκαλοι θὰ ἐτόνισαν καὶ τὴν περὶ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας γνώμην τοῦ μεγάλου παιδαγωγοῦ. Ἔχουσι δὲ κατὰ τοσοῦτο μεγάλην ἀξίαν αἱ περὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἰδέαι αὐτοῦ, καθ' ὅσον ὑπῆρξε χρονικὴ περίοδος, καθ' ἥν ὁ Πεστ λότση ἐφαίνετο ἀπομακρυνθεὶς τῆς θρησκείας. Διεκήρυττε λοιπὸν ὁ Ἑλβετὸς φίλος τῶν πτωχῶν παιδίων, ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶνε μία ἁπλῆ θεωρία πρὸς διδασκαλίαν, ἀλλὰ διδασκαλία πρὸς ἐφαρμογὴν ἐν τῇ πράξει, **ζωή**. «Ὅ,τι ὑπάρχει ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ, ἔλεγεν, ἐγράφη διὰ νὰ πράττεται». Ἡ Ἁγία Γραφὴ εἶνε, κατ' αὐτόν, «ἐπιταγή», «ἔνταλμα» πρὸς ἐκτέλεσιν. Καὶ ἀπηχθάνετο τὴν κατὰ τὴν ἐποχήν του διδασκαλίαν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων διότι ἀκριβῶς ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας αὐτῶν ἀπεδοκιμάζετο ὑπ'αὐτοῦ, ὡς περιοριζόμενος εἰς ἀπαίτησιν παρὰ τῶν παιδίων νὰ ἀποστηθίζωσι τὰ μαθήματά των δουλικῶς καὶ μηχανικῶς. Εἰς δὲ τοὺς ἐπικρίνοντας αὐτὸν διὰ τὴν κατὰ τῆς τοιαύτης θρησκευτικῆς διδασκαλίας ἐπίθεσίν του ἀπήντα. «Ἀλλὰ τὸ οὕτω σκέπτεσθαι θὰ ὡμοίαζε πρὸς τὸν χωρικὸν

τὸν νομίζοντα ὅτι τὰ τέκνα του θὰ ἠδύναντο νὰ χάσουν τὰ κτήματα τοῦ πατρός των ἐὰν δὲν ἐμάνθανον ἐκ στήθους τὴν τοποθεσίαν των. Τί ἀνόητος ποὺ εἶσαι,—θὰ ὠνειδίζετο ὑπὸ τῶν εὖ φρονούντων ὁ χωρικός. Τὸ καλλίτερον μέσον νὰ μὴ λησμονοῦν τὰ παιδιά σου τὰ κτήματά σου, εἶνε νὰ πηγαίνουν εἰς αὐτὰ αὐτοπροσώπως νὰ τὰ ἐργάζωνται. Ἐὰν τὰ στέλλῃ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐκεῖ, θὰ μάθουν ἀμέσως ποῦ εὑρίσκονται χωρὶς νὰ τὰ διδάξῃς νὰ ἀποστηθίζουν τὴν τοποθεσίαν των ἀπὸ μακρὰν παπαγαλλιστί...» Ἐφαρμογὴν λοιπὸν τῆς θρησκείας εἰς τὴν ζωὴν ἐζήτει ὁ Πεσταλότση, Χριστιανισμὸν ἐφαρμοζόμενον ἐν τῇ πράξει. Βάσις δὲ τῆς πρὸς τὰ παιδία ἀγάπης τῷ ἐχρησίμευεν ἡ περὶ τῶν παιδίων ῥῆσις τοῦ Κυρίου: «ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν», τονίζων τὴν σημασίαν τῆς ἀφελοῦς πίστεως τῆς καθαρᾶς καὶ ἀθῴας καρδίας, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Δημιουργὸς ἐνεφύτευσε τὴν πρὸς αὐτὸν ῥοπήν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἔληξαν τὴν μεταμεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ συνεδρίᾳ ὑπεγράφη τὸ ἐν τῷ φύλλῳ τούτῳ δημοσιευόμενον ὑπόμνημα τῆς Ἱεραρχίας, ὅπερ ἐπεδόθη πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἐκ μέρους τῆς Ἱεραρχίας ὑπὸ τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν Ναυπακτίας καὶ Κορινθίας.

—Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας διεξήχθη μακρὰ καὶ ἐμπεριστατωμένη συζήτησις περὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς λεγομένης μεταρρυθμίσεως, ἥτις, μὴ περιορισθεῖσα εἰς τὸ καθαρῶς γλωσσικὸν ζήτημα, ἐπεξέτεινε τὴν μεταρρύθμισιν εἰς τὸ ὅλον σύστημα τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἐξήτασε κυρίως τὰς θρησκευτικὰς ἐπόψεις τοῦ ζητήματος, κατήρτισε δὲ πενταμελῆ Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μεσσηνίας, Μαντινείας, Καλαβρύτων, Ἄρτης καὶ Θεσσαλιώτιδος ὅπως εἰδικώτερον μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ εἰσηγηθῇ τὰ δέοντα εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας.

—Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν προτάσει τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου ἀπεφασίσθη ὅπως προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς πρὸς συγγραφὴν ἱστορικῆς πραγματείας «Περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς ΚΠόλεως μέχρι τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους», ἀνετέθη δὲ εἰς τὸν Μακ. Πρόεδρον ὅπως δημοσιεύσῃ τὴν σχετικὴν προκήρυξιν.

—Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἐτησίας ὑπηρεσίας, ὡς Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐν Πειραιεῖ, ὑπὸ τοῦ θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως, οὗτος μὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν κεντρικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐκφρασθείσης αὐτῷ τῆς εὐαρεσκείας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου διὰ τὴν εὐδόκιμον διακονίαν, διωρίσθη δὲ Γενικὸς Ἐπίτροπος ἐν Πειραιεῖ ὁ θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Βρεσθένης, ὅστις καὶ ἀνέλαβεν ἤδη τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

—Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προήδρευσε τῆς Γενικῆς συνελεύσεως τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου» ἀναθεωρησάσης τὸ Καταστατικὸν αὐτοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς συνόδου τῶν ἀρχιερέων τῆς ὑπερορίου ὀρθοδόξου ρωσικῆς Ἐκκλησίας σεβ. μητροπολίτης Ἀντώνιος διὰ γράμματος αὐτοῦ πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνακοινοῖ, ὅτι ἡ σύνοδος, ἧς προΐσταται, ἠναγκάσθη νὰ ἀπομακρύνῃ τὸν μητροπολίτην Εὐλόγιον ἀπὸ τῆς διοικήσεως τῶν ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ ρωσικῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν καὶ νὰ κηρύξῃ αὐτὸν διατελοῦντα ἐν προσωρινῇ ἀργίᾳ, νὰ παραδώσῃ δὲ αὐτόν, μέχρις οὗ ἐκδηλώσῃ μετάνοιαν, εἰς τὸ ἀρχιερατικὸν δικαστήριον. Ἡ διοίκησις τῶν ἐν λόγῳ ἐκκλησιῶν ἀνετέθη εἰς τὸν (τέως) Ἀρχιεπίσκοπον Φιλλανδίας καὶ Βύμποργ.

—Ὁ αὐτὸς ἀνακοινοῖ ὅτι ὁ ἀναπληρῶν ἐν Ρωσίᾳ τὸν ἐγκάθειρκτον τοποτηρητὴν τοῦ ρωσικοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου σεβ. μητροπολίτης Σέργιος διὰ γράμματος αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπ. Ἀντώνιον ἀγγέλλει, ὅτι ἡ ὑπερόριος ρωσικὴ Ἐκκλησία ἀναγνωρίζεται προσωρινῶς αὐτοδιοίκητος, ὡς μὴ δυναμένη ὑπὸ τὰς νῦν ἐν Ρωσίᾳ συνθήκας νὰ διακυβερνηθῇ ἐκεῖθεν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἐτελεύτησε τὸν βίον τῇ 24 παρελθ. μηνὸς καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ρουστσουκίῳ τῇ 27 τοῦ αὐτοῦ ὁ Μητροπολίτης Ρουστσουκίου Βασίλειος ἐν ἡλικίᾳ 83 ἐτῶν. Τῆς κηδείας προέστη ὁ σεβ. Μητροπολίτης Σόφιας κ. Στέφανος.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχει ὀργάνωσις ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὄχι πλέον πόλεμος». Κατ' αὐτὰς ἐν συνεδρίᾳ τῶν ἀγγλικανῶν ἐπισκόπων ἀναθεωρουμένης τῆς «Βίβλου προσευχῆς», ἡ ὀργάνωσις αὕτη ἐζήτησε παρ' αὐτῶν νὰ

διαγραφῇ τὸ ἐν τῇ βίβλῳ 37ον ἄρθρον, ἔχον οὕτω: «Νόμιμον εἶναι ὅπως οἱ χριστιανοὶ ἐντολῇ τῶν ἀρχόντων των φέρωσιν ὅπλα καὶ ὑπηρετῶσιν ἐν πολέμῳ»· ὡς λόγος τῆς ἀπαλείψεως φέρεται τὸ ἀντιχριστιανικὸν πνεῦμα τοῦ ἄρθρου.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ Βελγικὴ ἱεραποστολικὴ Ἐκκλησία ἐξυπηρετήθη ὑπὸ 32 ποιμένων, 3 εὐαγγελιστῶν καὶ 12 βοηθῶν εὐαγελιστῶν, εἶναι δὲ ὠργανωμένη εἰς 26 ἐκκλησίας, 15 σταθμοὺς καὶ 5 κέντρα εὐαγγελιστικοῦ ἔργου ἔχει δ' εἰς τὴν διάθεσίν της 60 ναοὺς ἢ αἰθούσας λατρείας καὶ συγκεντρώσεων. Εἰς 84 μέρη γίνεται τακτικώτατα κήρυγμα, ἐκτάκτως δὲ εἰς 103 ἄλλα μέρη. Συντηρεῖ 57 κυριακὰ σχολεῖα συγκεντροῦντα περὶ τοὺς 1500 μαθητάς. Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀνήκουσι 6800 ἐνεργὰ μέλη ἀπαρτίζοντα 2550 οἰκογενείας. Ἐδαπανήθησαν 743000 φράγκων διὰ τὴν ἐν γένει ἐκκλησιαστικὴν ζωήν, παρουσίασε δ' ὁ ἀπολογισμὸς ἔλλειμμα 81,282 φρ. ὅπερ ἐλπίζεται νὰ καλυφθῇ διὰ συνεισφορῶν τῶν φίλων τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας ταύτης.

—Ἡ κατάστασις τῶν διαμαρτυρομένων ἐν Πολωνίᾳ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι δύσκολος, διότι μόνον ἐγράφησαν αἱ περὶ ἴσων δικαιωμάτων πολιτειακαὶ διατάξεις, ἐν ᾧ ἐν τῇ πραγματικότητι ὑποβλέπονται πάντοτε ἀπέναντι τῶν κατολικῶν. Σήμερον ὑπάρχουσι 53000 διαμαρτυρόμενοι ἐν Πολωνίᾳ (3,5 %) ὧν οἱ 43000 εἶναι λουθηρανοὶ καὶ οἱ λοιποὶ ἀνήκουν εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν Ἐκκλησίαν.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐδημοσιεύθησαν μεταξὺ τῶν πράξεων Πίου τοῦ ΙΑ'. ἐν τῷ φύλῳ «Acta Apostolicae Sedis» τῇ 15 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. δύο συμφωνίαι μεταξὺ τῆς Ἁγ. Ἕδρας καὶ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὑπογραφεῖσαι ἐν Παρισίοις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1926 ὑπὸ τοῦ ἀποστολικοῦ νουντσίου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας σεβ. Luigi Maglione ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ κ. A. Briand ἀφ' ἑτέρου. Αἱ συμφωνίαι αὗται ἀφορῶσι τὰς λειτουργικὰς τιμάς, ὧν δικαιοῦνται ἐν τοῖς κατολικοῖς ναοῖς οἱ διπλωματικοὶ ἀναπρόσωποι τῆς Γαλλίας, ἐν αἷς χώραις ἐκτείνεται ἡ γαλλικὴ ἐπὶ τοῦ κατολικισμοῦ προστασία καὶ ἐν Τουρκίᾳ, Συρίᾳ καὶ Λιβάνῳ. Ἐν ταῖς τελευταίαις ταύταις χώραις ἀπονέμονται τιμαὶ πρὸς τοὺς γάλλους διπλωματικοὺς ἀντιπροσώπους ἐξ εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς παρασχεθείσας εἰς τὸν Παπισμὸν ὑπὸ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ὑπηρεσίας, καίτοι κατηργήθη ἤδη ἡ ἐπ'αὐτοῦ ἐν ταῖςχώραιςταύταις γαλλικὴ προστασία. Κατὰ τὰς συμφωνίας ταύτας εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Πεντηκοστῆς δέον νὰ προσκαλῆται εἰς τὴν λειτουργίαν ὁ κατὰ τόπον γάλλος διπλωματικὸς ἀντιπρόσωπος, ἤ, ἂν οὗτος εἶναι ἄλλου δόγματος, ν' ἀντιπροσωπεύηται ὑπὸ προσώπου ἐπὶ τούτῳ ὁριζομένου καὶ ἀνήκοντος εἰς τὴν κατολικὴν ἐκκλησίαν, ἐκτὸς ἐὰν θὰ ἀνθίστατο εἰς τοῦτο ἡ κυβέρνησις τῆς χώρας. Εἰδικὴ διακεκριμένη θέσις ὀφείλει νὰ εἶναι ὡρισμένη ἐν τῷ ναῷ χάριν τοῦ γάλλου ἀντιπροσώπου, ὅστις δέον νὰ γίνεται δεκτὸς ὑπὸ τοῦ κλήρου ἅμα τῇ εἰς τὸν ναὸν εἰσόδῳ του, νὰ λαμβάνῃ παρ' αὐτοῦ τὸ ὕδωρ τοῦ ἁγιασμοῦ, νὰ θυμιᾶται πρῶτος ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ νὰ προπέμπηται ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας. Ἡ ἁγ. Ἕδρα ἐπιφυλάσσεται νὰ ἄρῃ τὸ προνόμιον τοῦτο ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελεν ἀνακληθῇ ἡ παρ' αὐτῇ γαλλικὴ πρεσβεία, δὲν ἀντιτίθεται δὲ εἰς τὰ τοπικὰ ἔθιμα τῶν χωρῶν ἐν αἷς ἡ Γαλλία τυγχάνει εἰδικῶν ἐκκλησιαστικῶν τιμῶν, ὡς π.χ. ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς προστασίαν διατελούσαις.

—Ἀνεγράφη ἐν τῷ «Ἐθνικῷ Κήρυκι» τῆς Ν. Ὑόρκης, ὅτι διὰ τηλεγραφικοῦ διαγγέλματος τοῦ Πάπα ἐκηρύχθη «Νέα Σταυροφορία» καλοῦσα τοὺς ἐν Ἀμερικῇ κατολικούς, ὅπως ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς ἐκεῖ παπικῆς Ἱεραρχίας συντρέξῃ τὸ ἔργον τῆς «ὑπὲρ τῆς Ἐγγὺς Ἑνα ολῆς» γνωστῆς οὐνιτικῆς ὀργανώσεως. Περὶ τῆς ὀργανώσεως ταύτης, ἐπιζητούσης τὴν «ἐπιστροφὴν τῶν σχισματικῶν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἁγίας Ἕδρας» διὰ τῆς φιλανθρωπίας, ἐγράφησαν ἄλλοτε ἐκτενῶς ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ».

ΙΟΥΔΑΙΣΜΟΣ

Ἐξ ἀφορμῆς συζητήσεων γενομένων μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν, ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν ἰουδαίων, ἀφ' ἑτέρου φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς τῶν Πανεπιστημίων τῆς Βίλνας καὶ τῆς Βαρσοβίας, διότι χρησιμοποιοῦνται μόνον χριστιανῶν πτώματα ἐν τοῖς ἀνατομικοῖς ἐργαστηρίοις, συνῆλθεν ἐν Βίλνᾳ συνέδριον τῶν ῥαββίνων, ὅπερ ἐξήτασε τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἀπεφασίσθη ὅπως μὴ παραδίδωνται πτώματα ἰουδαίων εἰς τὰ Πανεπιστήμια, διότι, κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἰουδαϊκῆς θρησκείας, τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου πρέπει μετὰ θάνατον νὰ ἀποτίθεται εἰς τὴν γῆν.

ΒΙΒΛΙΑ

Ἀρχιμ. Θεολόγου Κ. Παρασκευαΐδου, δ.θ. Πρακτικαὶ Ὁμιλίαι καὶ ὑποθῆκαι διὰ τὸν κήρυκα τοῦ θείου λόγου Ἀθῆναι 1926.

Τοῦ αὐτοῦ. Πραγματεία περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ θεσμοῦ τῆς νηστείας ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ δ αἰῶνος. Ἀθῆναι 1927.—Διὰ τοῦ ἔργου τούτου, ἐκ τεσσάρων τμημάτων ἀποτελουμένου, ὁ συγγραφεὺς καταλήγει εἰς τὸ πόρισμα, ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ

περὶ νηστείας διάταξις ἔχει τὴν ἀρχήν της ἀπὸ τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, ἀπότοκος δ'οὖσα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ζωῆς τῶν ἀρχαίων χριστιανῶν, ἐξειλίχθη κατόπιν καὶ ἐρριζώθη δυνάμει τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως καὶ τῆς μερίμνης τῆς Ἐκκλησίας.

Ἰωακεὶμ ἐπισκόπου Βοστώνης, Οἱ κίνδυνοι τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὰ μέσα τῆς διασώσεως αὐτοῦ. Βοστώνη, 1926.—Περὶ τῶν κυρίων σημείων καὶ τῶν πορισμάτων τοῦ σπουδαίου τούτου βιβλίου θὰ γίνῃ ειδικὸς λόγος ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ».

Eduard Spranger (Καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς Παιδαγωγικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου), Ψυχολογία τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας. Μετάφρασις Ν.Ι. Λούβαρι, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Ἐκδοτ. οἶκος Ζηκάκη, Ἀθῆναι, 1927.—Μέγα σύγγραμμα (σελίδες 434) παιδαγωγικὸν σπουδαιότατον. Ἡ μεγάλη του σημασία ἐξετιμήθη ἀμέσως ἅμα τῇ ἐκδόσει του, καὶ διὰ τοῦτο ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἐπανειλημμένως ἐπηκολούθησαν αἱ ἐκδόσεις του καὶ αἱ κρίσεις τῶν εἰδικῶν, οἱ ὁποῖοι τὸ ἐχαρακτήρισαν ἀπαραίτητον εἰς πάντας ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους εἶνε ἐμπεπιστευμένοι οἱ ἔφηβοι κατὰ τὰ σπουδαιότερα ἅμα καὶ δυσχερέστερα ἔτη τῆς ἡλικίας των. Ἡ σπουδαιότης τοῦ ἔργου καταφαίνεται καὶ ἐκ μόνης τῆς ἀναγραφῆς τῶν περιεχομένων ἐν αὐτῷ κεφαλαίων : Τὸ ἔργον καὶ ἡ μέθοδος. Συνολικὸς χαρακτηρισμὸς τῆς ἐφηβικῆς ψυχῆς. Ἡ ἐφηβικὴ φαντασία καὶ τὰ δημιουργήματα αὐτῆς. Ἐφηβικὸς ἔρως. Ψυχολογία τῆς γενετησίου ζωῆς τῶν ἐφήβων. Ὁ μεταξὺ ἔρωτος καὶ γενετησίου ὁρμῆς σύνδεσμος. Ἡ εἰς τὴν κοινωνίαν εἴσοδος τοῦ ἐφήβου. Ἡ ἠθικὴ ἐξέλιξις τοῦ ἐφήβου. Ἡ περὶ δικαίου συνείδησις τοῦ ἐφήβου. Ὁ ἔφηβος καὶ ἡ πολιτική. Ὁ ἔφηβος καὶ τὸ ἐπάγγελμα. Γνῶσις καὶ κοσμοθεωρία ἐν τῷ βίῳ τῶν ἐφήβων. Ἡ θρησκευτικὴ ἐξέλιξις τῶν ἐφήβων. Τύποι τοῦ ζωϊκοῦ συναισθήματος παρὰ τοῖς ἐφήβοις.—Τὸ σύγγραμμα δέον νὰ μελετηθῇ ἐπισταμένως ὑπὸ τῶν γονέων καὶ τῶν διδασκάλων.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Στανοῦ καὶ Ἱλαρίου, προκηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως 60 Μιλιορίων καὶ 30 Στριφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Στανοῦ καὶ Ἱλαρίου. Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται ἐν Κοζάνῃ τῇ 13ῃ Μαρτίου ἡμέρα Κυρ αχῇ καὶ ὥρα 3—5 μ. μ. ἐν τῷ συνήθῃ τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τοῦ Συμ)γράφου Κοζάνης κ. Δημητρίου Χ. Πράσσου, τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 77 διακηρύξει, ἧς ἀντίγραφα εἰσὶ κατατεθειμένα παρὰ τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ ὡς ἄνω Συμβολαιογράφῳ, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν ὅρων. Ἐν Στανῷ τῇ 14 Φ)ρίου 1927.

Τὸ Ἡγ)λιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζάβορδας προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἑκατὸν τράγους καὶ κριοὺς τῆς Μονῆς ἤτοι 10 τράγους τεσσάρων ἐτῶν [κισέμια], 30 τράγους τριῶν ἐτῶν [στρίφα], 30 τράγους δύο ἐτῶν [μιλιόργια] καὶ 30 κριοὺς διαφόρων ἡλικιῶν. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Κοζάνῃ τῇ 20ῃ προσεχοῦς Μαρτίου, ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10—12 π. μ. ἐν τῷ συνήθῃ τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κοζάνης Δ. Πράσσου, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, ἀντιπροσώπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γρεβενῶν, ἀντιπροσώπου τῆς Οἰκον. Ἐφορείας καὶ συνῳδὰ τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθμ. 5 ἐ. ἔ. διακηρύξεως ἡμῶν, ἧς ἀντίγραφον παρὰ τῷ διαληφθέντι Συμβολαιογράφῳ, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ζάβορδας τῇ 22ᾳ Ἰανουαρίου 1927.

Τὸ Ἡ)λιον τῆς Ἱ. Μονῆς Παλαιοκαριᾶς τῆς Ἐπαρχίας Ἐλασσῶνος προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθενται πρὸς ἐκποίησιν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας δεκαπέντε αἶγες μετὰ τῶν ἐριφίων των, δέκα πέντε προβατίνες μετὰ τῶν ἀμνῶν των, δεκαπέντε κριοὶ διαφόρων ἡλικιῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Παλαιοκαριᾶς συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 10 ἐ. ἔ. διακηρύξεως τῆς Μονῆς εὑρισκομένης ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι Ἐλασσῶνος ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται προσερχόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 20ὴν Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12ην π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμ)γράφου Ἐλασσῶνος Π. Γαρδίκη ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Παλαιοκαρυᾶς τῇ 22α Φ)ρίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ζερμπίτσης διακηρύττει ὅτι δοθείσης μείζονος προσφορᾶς ἐπὶ τοῦ τεμαχίου Μαυρογιάννη κλπ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία τῇ 20 Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Ξηροκαμπίῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Φάριδος συμφώνως τῶν ὅρων τῆς ἀρχικῆς ἡμῶν διακηρύξεως. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ζερμπίτσης τῇ 20 Φεβρουαρίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τατάρνης. Προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθηθομένην ἐν Κερασόβῳ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου ἀγραίων ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ ἡγ]λιουτῆς Μ. παρισταμένου καὶ τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου Εὐρυτάνης ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, τὴν 20ὴν Μ]ίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης ὥρας π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, 1] τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ Τατάρνης ἐπὶ γεωμόρῳ καλλιεργούμενα κτήματα τῆς Μονῆς τὰ εἰς τὸν Συν]σμὸν τοῦ χωρίου Τατάρνης ἐκμισθωθέντα ἐπὶ διετίαν, λήξασαν ἤδη καὶ 2) τὰ εἰς τὸν αὐτὸν Συνεταιρισμὸν ἐκμισθωθέντα ἐπὶ διετίαν ἐπίσης λήξασαν ἐλαιόδενδρα τῆς Μονῆς ὑπὸ τοὺς ὅρους τῶν δημοσιευθεισῶν προκηρύξεων. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Τατάρνης τῇ 10 Φεβρουαρίου 1927.

Τὸ ἡγ)βούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τατάρνης. Προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην ἐν Κερασόβῳ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου ἀγραίων ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, παρουσίᾳ ἐκ ἑνὸς μέλους τοῦ ἡγ)λίου τῆς Μονῆς τὴν 20ὴν Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης ὥρας π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας. 1) Τρεῖς Τράγοι ἐκ τοῦ αἰγοποιμνίου τῆς Μονῆς ὁ μὲν ἑπταετὴς [κεσέμι] οἱ δὲ ἕτεροι ἑξαετῆς [ἐπιβήτορες] καὶ 2) τεσσαράκοντα ὀκάδες ἔρια ἐκ τῶν προβάτων τῆς Μονῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς δημοσιευθείσης διακηρύξεως· Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Τατάρνης τῇ 10 Φ]ρίου. 1927.

Τύποις «Φοίνικος» ὁδὸς Σταδίου 38 Ἀθῆναι